

برگرفته از نشریه J.W:

برگردان: ح.حارث

مارش طولانی بینوایان

هندوستان: بی زمین ها حقوق خویش را مطالبه میکنند.

بزرگترین اعتراض جمعی در هندوستان بروز یکشنبه بمرحلهء نهایی خویش نزدیک گردید. «۲۵» هزار نفر زارعین بی زمین ، اقشار بینوا ، ساکنین اولیه (Adivasi) مردان و زنان از لایه های فقیر ، مارش طولانی « ۲۸ » روزه را تحت شعار «Janadesh» (نظر مردم) که از مناطق مرکزی هندوستان آغاز گردید و تا دهلی نو ادامه یافت ، به راه انداختند . مارش کننده گان در میدان «رام لیلا» که یکی از بزرگترین میدانهای پایتخت کشور میباشد، گرد هم آمدند و به تظاهرات پرداختند، نماینده گان احزاب چپ نیز سخن رانی نموده و همبستگی خویش را با آنان اعلام داشتند. روز دوشنبه گذشته اشتراک کننده گان مارش ، خواست های خویش را به پارلمان پیشکش نمودند .

قبل از همه صحبت بر سر مالکیت بالای زمین است. مهاتما «گاندی» در زمان جنگ استقلال بر علیه انگلیس ها اظهار نموده بود : « استقلال سیاسی قدم به جلو است برای نیل به استقلال واقعی. قدم بعدی ، حق مالکیت بالای زمین برای کسانی داده شود که بالای آن کار میکنند.» بخاطر این قدم بعدی «۷۰» فیصد بیش از «۱.۱» میلیارد هندوستانی ، «۶۰» سال پس از کسب استقلال انتظار کشیدند. پ.و. راجا گوپال (P.V.Rajagopal) مسؤل سازمانده این مارش بزرگ با قاطعیت اظهار داشت: «این مارش عمومی بدون خشونت که «۳۵۰» کیلومتر ادامه یافت ، پیوند عمیقی با درد ، رنج و فقر داشته و نتیجهء تجارب تلخ ملیونها کارگر بی زمین ، ساکنین بومی رانده شده ، طبقات محروم و دهقانان نادار کوچک میباشد.

اشتراک کننده گان مارش از ایالت های مختلف هندوستان با هم گرد آمدند. هر یک از «۲۵۰۰۰» شرکت کننده ، داستانی از نقض حقوق ، تبعیض ، تحقیر، بیرون راندن و بیعدالتی مسؤولان دولتی و زمینداران بزرگ را دارند. مقامات دولتی و امنیتی بخاطر تأمین آب پروژه های صنعتی ،سدها ، دریاچه ها و زونهای خاص اقتصادی و بنام حفاظت از طبیعت ، جریان منابع طبیعی تأمین زنده گی روزمره آنها را مسدود ساخته است. بنا براین در جریان مارش آهنگ مشترک گروهی به گوش میرسید: « زمین ، آب و جنگل به مردم تعلق دارد . »

«شیو شنکر» یکی از محرومان مناطق جنوب هندوستان «تأمیل نادو» گفت: «حکومت بصورت نظری زمین را برای محرومان تقسیم کرده است، اما صاحبان قدرت و زمینداران با زور زمینها را دوباره تصرف کردند. در قریه ما تمام زمینهای زراعتی به یک شخص تعلق دارد. به تنهایی ما ضعیف هستیم. حکومت از ما حمایت نمی کند. به این اساس ما به « Janades » پیوستیم. شاید ما با هم بتوانیم کاری از پیش ببریم.»

در ایالت «میدیا پردیش» تظاهر کننده گان به موفقیت ناچیز نایل شدند، یکی از وزرای آن ایالت اطمینان داد که خواست های تظاهرکننده گان را نیروی قانونی خواهد بخشید. اکنون منتظر اجراء حکومت مرکزی هستیم. «راجاگوپال» گفت، در غیر آن کمپاین وسیع قدرتمند دیگری به راه خواهد افتاد.

www.ayenda.org